

РЕШЕНИЕ

№ 23617

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4841** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Юробанк България“ АД срещу решение № 748/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 12573/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 005428/23.07.2024 г., издадено от Председателя на КЗП, с което на дружеството са наложени следните административни наказания: т. 1- имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 80, ал. 1, вр. чл. 41, ал. 6 ЗКНИП, за нарушение на чл. 41, ал. 6 от Закона за кредитите на недвижими имоти на потребители (ЗКНИП); т. 2- имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП; по т. 3- имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 3, вр. ал. 1 и ал. 2 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 3, вр. ал. 1, вр. ал. 2 от ЗКНИП и по т. 4 - имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 6 от ЗКНИП.

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на закона, на процесуалните правила, необоснованост и в противоречие с доказателствата, фактите и обстоятелствата по делото. Сочи се, че в атакуваното пред районния съд наказателно постановление липсва дата на неговото издаване, което е в разрез

с императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗАНН, както и че неправилно от съда е възприето че това не съставлява съществено нарушение. Твърди се, че районният съд необосновано не е разгледал възраженията на жалбоподателя за нарушение на чл. 57, ал. 5 и чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗАНН при издаване на наказателното постановление. Твърди се, че не е налице неизпълнение на чл. 41, ал. 6 ЗКНИП, но и дори да е налице нарушение, същото следва да се счита за възникнало на 02.12.2023 г., а не както погрешно е отразено в наказателното постановление на 01.12.2023 г. Сочи се, че същият порок на наказателното постановление е налице и по отношение на соченото нарушение по чл. 28, ал. 6 ЗКНИП, тъй като в тази законова разпоредба не е предвидено за кредитора да изпълнява своевременно задължението да предоставя на потребителя на хартиен или на друг траен носител нов погасителен план, отразяващ промяната. Поддържа се, че актуалният погасителен план е връчен на потребителя и тъй като не е налице нормативно регламентиран срок за предоставянето му, след възникнали промени по кредита, не е налице нарушение на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП. Твърди се, че районният съд необосновано не е разгледал направено от касатора възражение, че М. Н. К. не е потребител по смисъла на параграф 1, т. 20 от ДР на ЗКНИП, тъй като качеството на потребител не може да се придобие по наследство. Твърди се, че към 01.12.2023 г. когато законният представител на детето е подал искане за предсрочно погасяване, същият е разполагал с представен от банката валиден и актуален погасителен план, тъй като за периода от 28.09.2023 г. до 01.12.2023 г. не е настъпило нито от основанията за изменението му. В допълнение се посочва, че съгласно подписаното последно споразумение от 02.12.2022 г. между кредитополучателя и банката потребителят е имал задължение да ползва интернет банкиране, в резултат на което актуалният погасителен план е бил достъпен на личния профил на кредитополучателя в интернет банкирането му. Твърди се, че М. К. е разполагал с предварително предоставена от банката писмена информация относно възможното изменение на приложимия лихвен процент по договора, условията и момента, при които може да настъпи, с колко ще се увеличи и методологията за изчисление на разхода. В тази връзка се позовава на посоченото в наказателното постановление писмо с вх. № С-03-730/22.02.2024 г., с което М. К. е представил в КЗД допълнително споразумение от 04.11.2022 г. към договора за кредит, в което се съдържа декларация на кредитополучателя, че е запознат с обстоятелството, че ползва преференциални лихвени условия, обвързани с някои изисквания, едно от които е да осигурява ежемесечни постъпления по разплащателната сметка от трудовото възнаграждение. Сочи се, в клаузата на чл. 2, ал. 2 от допълнителното споразумение ясно е посочено, че при неизпълнение на горното условие в продължение на три последователни месеца, приложимата договорна надбавка се увеличава автоматично с 1.8 процента, както и че съгласно чл. 2, ал. 3 кредитополучателят може да подаде заявление за възстановяване на преференциалните условия. Твърди се, че е изцяло неправилен извода на районния съд, че банката е следвало да уведоми потребителя за настъпилата промяна на лихвения процент на 01.12.2023 г., когато същият е подал заявление предсрочно погасяване на кредита, тъй като към тази датата промяна на лихвения процент все още не е настъпила, такава е възникнала на 03.12.2023 г. при съобразяване с договорните клаузи, с които М. К. е бил запознат. На следващо място касаторът счита, че е налице маловажен случай, тъй като с обратна сила е отпаднала промяната на приложимия лихвен процент по процесния кредит и на наследника са възстановени платените суми, които доводи съдът неправилно е приел за неотносими. Сочи се, че тъй като между кредитополучателя и М. К. не е имало сключен граждански брак и няма данни да са пребивавали на един и същ адрес, банката не би могла да изпрати информация на адреса на кредитополучателя, съдържаща лични данни, без да е сигурна кой ще я получи, за да не наруши Закона за личните данни и Закона за кредитните институции. Пзовава се на обстоятелството, че банката няма актуален постоянен или настоящ адрес на

наследника на починалия кредитополучател или на неговия законен представител, нито пък законни способи да се снабди с тях, както и че законният представител на детето също не е посочвал пред банката пощенски адрес или свой електронен адрес.

Искането към съда е да се отмени решението на районния съд и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени изцяло наказателното постановление. Претендира се заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – Председателят на Комисията за защита на потребителите не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

На основание чл. 220 АПК касационната инстанция възприема правилно установена от районния съд фактическа обстановка:

На 06.03.2024 г. главен инспектор в Регионална дирекция С. към ГД “Контрол на пазара“ в КЗП е извършил проверка на „Юробанк България“ във връзка с подадена жалба от М. Н. като баща и законен представител на Н. М. К.. В жалбата са изложени оплаквания за забавено изпълнение на клиентско нареждане за частично предсрочно погасяване на ипотечен кредит, непредоставяне на онлайн достъп до информация за собствени банкови сметки, отказ на предоставяне на нов погасителен план, разписан от банката и др. В хода на проверката от приложените от „Юробанк България“ АД документи във връзка с договор за ипотечен кредит на съпругата на М. К., се установило, че Н. И. Г. като клиент на банката е ползвала разплащателни сметки и жилищен кредит Н./ 23.10.2017 г. Наследник на починалата Н. И. Г. съгласно удостоверение за наследници е малолетната ѝ дъщеря Н. М. К.. Установено било, че на 01.12.2023 г. М. К. е подал искане за частично предсрочно погасяване на кредита по договор за кредит със средства от детския влог на дъщеря му, като погасената сума била в размер на 20 890.97 лева, и съответно предсрочното погасяване на кредита на дата 01.12.2023 г. Съставен бил нов погасителен план по кредита, влязъл в сила, считано от 03.12.2023 г. Проверяващият инспектор от КЗП установил, че във връзка с отправеното искане на 01.12.2023 г. за частично предсрочно погасяване на кредита, „Юробанк България“ АД не е предоставил своевременно на хартиен или на друг траен носител информацията за размера на оставащата част от общия размер на кредита, общите разходи за оставащата част от срока на договора за кредит, преди предсрочното погасяване и размера на обезщетението за предсрочното погасяване, както и използваните за това допускания. Поради това приел, че е налице нарушение, извършено на 01.12.2023 г. в [населено място], което квалифицирал по чл. 41, ал. 6 ЗКНИП.

В хода на проверката било установено, че кредитополучателят по посочения кредит е ползвал преференциален лихвен процент при условие, че превежда работната си заплата по сметка в банката. Тъй като кредитополучателят Н. И. Г. е починала и съответно е преустановено превеждането на работната заплата по сметката в банката, от 03.12.2023 г. било в сила последващо увеличение на лихвения процент по кредита. Представено било Допълнително споразумение от 04.11.2022 г. към Договора за кредит, видно от което кредитополучателят Н. И. Г. е дължала на „Юробанк България“ АД лихва в размер на 2.4%. От предоставена от съпругът ѝ информация новият лихвен процент по кредита е в размер на 4,2 %. Констатирано било, че банката не е уведомила потребителя – М. К. на хартиен или на друг траен носител за промяната

на лихвения процент преди влизането в сила на промяната, чрез уведомление, което съдържа информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, както и за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят. Описаното е квалифицирано като нарушение на чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП, извършено на 02.12.2023г. в [населено място].

Проверяващият приел, че поради преустановеното превеждане на работната заплата по сметката в банката, и тъй като от 03.12.2023 г. е в сила последващо увеличение на лихвения процент по кредита, доколкото преференцията е отпаднала и е действал лихвен процент по кредита в размер на 4,2%, „Юробанк България“ АД е следвало да уведоми потребителя – М. К. на хартиен или на друг траен носител за промяната на лихвения процент преди влизането в сила на промяната, чрез уведомление, което съдържа информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, както и за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят. Тъй като такова уведомление не било изпратено на последния на посочен от М. К. адрес е приел, че е налице нарушение на чл. 28, ал. 3, вр. ал. 1 и ал. 2 ЗКНИП на дата 02.12.2023 г. в [населено място].

Констатирано било и че при извършеното частично предсрочно погасяване на кредита на 01.12.2023 г. със сумата от 20 890,97 лева и последващото увеличение на лихвения процент по кредита от 03.12.2023 г., новият погасителен план, влязъл в сила на 03.12.2023г., след отразяване на частичното предсрочно погасяване и повишения лихвен процент е настъпила промяна в условията на договора за кредит. Тъй като „Юробанк България“ АД като кредитор не е предоставила на потребителя на хартиен или на друг траен носител нов погасителен план, отразяващ промяната е прието, че е налице нарушение по смисъла на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП, извършено на 03.12.2023 г. в [населено място].

На 09.04.2024г. главен инспектор Ел.Ц. съставила АУАН № 005428 на „Юробанк България“ АД за констатираните четири нарушения.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

Като е анализирал относимите правни разпоредби, решаващият съд е приел, че както от представените в хода на проверката писмени разяснения, така и от показанията на актосъставителя Ц. безпротиворечиво е доказано, че връзка с отправеното искане на 01.12.2023 г. за частично предсрочно погасяване на кредита, „Юробанк България“ АД не е предоставил своевременно на хартиен или на друг траен носител информацията за размера на оставащата част от общия размер на кредита, общите разходи за оставащата част от срока на договора за кредит, преди предсрочното погасяване и размера на обезщетението за предсрочното погасяване, както и използваните за това допускания, както и че след извършеното частично предсрочно погасяване на кредита на 01.12.2023 г. със сумата от 20 890,97 лева и последващото увеличение на лихвения процент по кредита от 03.12.2023 г. и нов погасителен план, влязъл в сила на 03.12.2023г., „Юробанк България“ АД не е уведомила М. К. на хартиен или на друг траен носител за промяната на лихвения процент преди влизането в сила на промяната, чрез уведомление, което съдържа информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, както и за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят и на хартиен носител или друг траен носител на новият погасителен план, отразяващ промяната.

Приел е че установените четири нарушения са съответни на разпоредбите на чл. 80, ал. 1 и чл. 78, ал. 1 ЗКНИП за налагане на имуществени санкции в минимален размер, при липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и

съответствието на решението с материалния закон.

Касационната жалба е частично основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон в частта му, с която е потвърдено Наказателното постановление № 005428/23.07.2024 г. на Председателя на КЗП, с което на дружеството е наложено административно наказание по т. 1-имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 80, ал. 1, вр. чл. 41, ал. 6 ЗКНИП, за нарушение на чл. 41, ал. 6 от Закона за кредитите на недвижими имоти на потребители (ЗКНИП) и т. 2-имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП.

Не се спори между страните, че на 01.12.2023 г. М. К. е подал искане за частично предсрочно погасяване на кредита по договор за кредит със средства от детския влог на дъщеря му в размер на 20 890.97 лева, за което е съставен нов погасителен план по кредита, влязъл в сила, считано от 03.12.2023 г. От доказателствата по делото безспорно се установява, че от страна на „Юробанк България“ АД не е спазено предвиденото с разпоредбата на чл. 41, ал. 6 ЗКНИП задължение за кредитора, когато потребителят отправи изрично искане за предсрочно погасяване на кредита, своевременно да му предостави на хартиен или на друг траен носител информацията за размера на оставащата част от общия размер на кредита, общите разходи за оставащата част от срока на договора за кредит преди предсрочното погасяване и размера на обезщетението за предсрочното погасяване, както и използваните за това допускания. В тази връзка правилно е ангажирана отговорността на банката за извършено нарушение по чл. 41, ал. 6 ЗКНИП.

Обоснован и правилен е изводът на районния съд, че с оглед на настъпилото събитие, смъртта на кредитополучателя, банката едностранно е увеличила лихвения процент по сключения договор за кредит от 2.4 процента на 4.2 процента, както и че кредиторът „Юробанк България“ АД в съответствие с изискването на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗКНИП не е уведомил своевременно за това обстоятелство потребителя М. К.. Визираната по-горе разпоредба задължава кредиторът при едностранното увеличение на размера на лихвения процент да уведоми кредитополучателя на хартиен или на друг траен носител за всяка промяна на лихвения процент преди влизането в сила на промяната, както и информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят. С разпоредбата на чл. 28, ал. 3 ЗКНИП е предвидено, че потребителят се смята за уведомен, когато уведомлението е било изпратено на последния посочен от него адрес. Безспорно се установява по делото, че уведомление по чл. 28, ал. 1 във вр. с ал. 2 ЗКНИП не е изпращано на адреса на законния представител на малолетното дете. Неоснователно е възражението на касатора, че тъй като банката не е разполагала с пощенски адрес или електронен адрес на законния представител на малолетното дете, не е могла да уведоми потребителя за настъпилите промени по кредита. Не се спори между страните, че на банката е бил предоставен освен акт за смърт на кредитополучателя и удостоверение за наследници, от което е виден адреса на наследника на кредитополучателя, а именно: [населено място], [населено място], [улица], тоест банката е разполагала с адрес, на който да изпрати информация за оставащата сума за погасяване, след предсрочното погасяване на дълга, размера на лихвата и новия погасителен план. Обстоятелството, че малолетното дете се представлява от неговия законен представител – М. К. не води до извод, че на този адрес не пребивава детето, а и от друга страна банката не твърди да е направила какъвто и да е опит да изпрати на адреса документите във връзка с кредита. Защитната теза на банката се основава единствено на твърденията ѝ, че след проведен телефонен разговор М. К. е отказал да посети офис на банката, в който да получи новият погасителен план, което

обстоятелство е останало недоказано по делото пред първата инстанция. В касационното производство касаторът е поискал разпит на свидетел за установяване на горните факти, които обаче настоящият съдебен състав намира за неотнормими, тъй като разпоредбата на чл. 28, ал. 3 ЗКНИП не предвижда уведомяване по телефон. На следващо място видно от приетото по делото като доказателство искане от М. К., в качеството му на законен представител на малолетното дете Н. М. К., за предсрочно погасяване на ипотечен кредит, същото е по образец на банката и в него се съдържа графа за посочване на e-mail и телефон, които не са попълнени. Въпреки тази нередовност на искането, в което действително не се съдържа адрес на потребителя, банката го е приела за редовно и съответно с постъпилите суми от детския влог на детето е отразила по кредита предсрочното му погасяване със сумата в размер на 20 890.97 лева. С оглед на гореизложеното не може да се приеме за основателно възражението на касатора, че по вина на потребителя информацията не е изпратена.

С разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗКНИП е предвидено кредиторът да уведомява потребителя на хартиен или на друг траен носител за всяка промяна на лихвения процент преди влизането в сила на промяната, като в ал. 2 изрично е посочено, че уведомлението трябва да съдържа информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, както и за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят. От анализа на горната разпоредба следва извода, че нарушението по чл. 28, ал. 1 ЗКНИП е едно, като противоправното деяние се изразява в неуведомяването на потребителя относно всяка промяна на лихвения процент преди влизането в сила на промяната. И тъй като всяка промяна на лихвения процент на кредита влече и други последици по отношение на договора за кредит в ал. 2 на 28, ал. 1 ЗКНИП законодателят е предвидил, че уведомлението по ал. 1 следва да съдържа и информация за размера на погасителните вноски след влизането в сила на новия лихвен процент, както и за броя или периодичността на погасителните вноски, ако се променят. Неизпълнението на задължението по чл. 28, ал. 1, във вр. с ал. 2 ЗКНИП е нарушение, наказуемо с предвидената в ЗКНИП санкция. Противно на възражението на касатора правилен и обоснован се явява извода на районния съд, че е без значение за ангажиране на отговорността на банката по 28, ал. 1 ЗКНИП обстоятелството, че с последващо споразумение между наследника на първоначалния длъжник и банката с обратна сила е отпаднало увеличението на лихвения процент, тъй като нарушението е формално.

Не се споделя извода на съда, както и констатацията на АНО, че след като банката не е уведомила потребителя преди промяната за увеличения лихвен процент съгласно изискването на чл. 28, ал. 1 ЗКНИП и съответно уведомлението не съдържа информацията по чл. 28, ал. 2 ЗКНИП е извършила две нарушения: едното по чл. 28, ал. 1 във вр. с ал. 2 ЗКНИП и второто по чл. 28, ал. 3 във вр. с ал. 1 и ал. 2 ЗКНИП. Както по горе се посочи нарушение по ал. 1 на чл. 28 ЗКНИП е винаги налице, когато банката преди влизане в сила на промяната на лихвения процент не уведоми кредитополучателя на хартиен или друг траен носител, а в ал. 2 се посочва информацията, която трябва да се съдържа в уведомлението по ал. 1, като с ал. 3 се регламентира начина на уведомяването на потребителя, а именно: чрез изпращане на последния посочен от потребителя адрес. Съдът намира, че в случая неправилно в т. 3 от НП е посочено, че е осъществен състав на нарушение по чл. 28, ал. 3 ЗКНИП, независимо че е направена привръзка с ал. 1 и ал. 2 на чл. 28 ЗКНИП, тъй като от една страна с т. 2 от НП на банката вече е наложена имуществена санкция именно за нарушение по чл. 28, ал. 1 във връзка с ал. 2 ЗКНИП, а от друга както по-горе се посочи ал. 3 на чл. 28 ЗКНИП урежда къде следва да бъде изпратено уведомлението. По изложените съображения НП в частта му по т. 3 следва да се отмени като незаконосъобразно.

Настоящият съдебен състав намира, че от приетите по делото писмени доказателства не се

установява да е осъществено и визираното в т. 4 от НП нарушение на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП. С горната разпоредба се предвижда при промяна на сроковете и условията на договора за кредит, договорени между потребителя и кредитора, кредиторът да предоставя на потребителя на хартиен или на друг траен носител нов погасителен план, отразяващ промяната. За разлика от хипотезата чл. 28, ал. 1 във вр. с ал. 2 ЗКНИП, когато банката едностранно променя размера на лихвения процент, което неминуемо води до промяна на условията по договора за кредит, разпоредбата на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП касае случаите, когато кредитополучателят и потребителя взаимно са договорили промяна на условията и сроковете на договора за кредит, какъвто не е настоящия случай. Ето защо в случая не е приложима разпоредбата на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП, доколкото по делото не се установява, страните да са договорили нови условия и срокове по процесния договор за кредит, поради което и неправилно е била ангажирана отговорността на банката по т. 4 от НП. Споделим е извода на районния съд, че при издаването на НП по т. 1 и 2 не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон. Възражението на жалбоподателя, че в НП липсва датата на издаване не е основателно, доколкото на екземпляра, представен с по преписката е налична дата, която няма пречка да е написана ръкописно.

Правилно е приложена от АНО санкционната разпоредба на чл. 80, ал. 1 ЗКНИП, която предвижда за нарушение по чл. 41, ал. 6 ЗКНИП на ЮЛ да се налага имуществена санкция в размер от 20 000 лева до 40 000 лева. Правилно е приложена от АНО санкционната разпоредба и на чл. 78, ал. 1 ЗКНИП, която предвижда за нарушение по чл. 28 ЗКНИП на ЮЛ да се налага имуществена санкция в размер от 10 000 лева до 20 000 лева. Наложения на „Юробанк България“ АД имуществени санкции са в минималния размер, предвиден от законодателя, поради което и не са налице основания за тяхното изменение.

Настоящият съдебен състав намира за правилен извода на районния съд, че извършените от банката нарушения не могат да бъде квалифицират като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, с оглед охраняваните обществени отношения с разпоредбите на ЗКНИП, които целят опазване интересите на потребителите и недопускане на въвеждането им в заблуждение.

Предвид гореизложеното НП № 005428/23.07.2024 г., издадено от Председателя на КЗП в т. 1 и 2 , като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено, а по т. 3 и т. 4 отменено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 748/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 12573/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 005428/23.07.2024 г., на Председателя на КЗП, с което на „Юробанк България“ АД е наложено наказание: т. 1-имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 80, ал. 1, вр. чл. 41, ал. 6 ЗКНИП, за нарушение на чл. 41, ал. 6 от Закона за кредитите на недвижими имоти на потребители (ЗКНИП) и т. 2-имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП, като отменя решението в останалата част и вместо него:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 005428/23.07.2024 г., издадено от Председателя на КЗП, в частта му по т. 3, с която на „Юробанк България“ АД е наложено наказание-имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 3, вр. ал. 1 и ал. 2 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 3, вр. ал. 1, вр. ал. 2 ЗКНИП и по т. 4-имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 28, ал. 6 ЗКНИП, на основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 6 ЗКНИП

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: